

Hautausmaalla vierii kivi
barokkiset jalkalamput seisovat haravoiduilla käytävillä
ja valvontakamerat seuraavat sininiskoja jotka
vetävät fiskarsilla viivaa hietikkoon
kuljeskelen kalliolla tapulin takana
se on luja jalkapohjia vasten, se kestää kyllä
vedän salaa tupakan, yskin
kuin junassa jyristävät ohi kylän kasvot ja äänet
kurjissa autoissaan metsikön ohi
tämä on vähän outo seisake nyt, olen täällä
vaikka se ei koske minua
eikä se koske ketään toistakaan
varsinkaan se ei kosketa minun lompakkoani
joka pysyy tyhjänä niin kuin tämä ympäriinsä autio puutarha
ja tämä tyhjä, tyhjä päivä
ja rajojen takana soditaan
ja slummeissa meren takana syödään kaktuksia
ja meidän tomaateissamme on lutikoita

oi, miten tämä tasainen, tylsä ruoho soi
kenen mieltä helvetissä se rauhoittaa
ja taivaassahan sitä ei kukaan kaipaisikaan,
kun on harput ja ting tang
tämä alkoi kauan sitten: ne alkoivat kuolla
ja kun ruttokin raiskasi ja teilypyörille tuli ahdasta
niin ne perustivat kivilouhoksen ja alkoivat panna rumihia
graniitin alle
kyllä niitä täällä onkin
ja persoonallisia laattoja kaikki, toimiston esitteessä kerrotaan
että saa kirjaimet kultareunoilla tai ilman
no, eipä leikitä nyt, tämä on surun laakso
rautalehdet pitää karkottaa pientareilta etteivät kalmot pahastu
ja nouse yöllä rapsuttelemaan ratamoita leposijoiltaan
katselen työkoneita
tuosta pientareelta saisi paraiten viikatteella
mutta johtaja tahtoo kuulla pärinää, missä sininiskat nyt
kuljeskelevat, tää on kovaa bisnistä kuule, ei lonnita
ei, juu, ei, juu
miten suurella moukarilla noita oikein hajoitetaan
kun bensa loppuu minä nauran
niin kuin se pikeentynyt, kuiva läpi autiomaassa

käyn kaupungilla, koetan puhaltaa tämän löyhkän kallostani
kuljen ja rekisteröin, kiven ja lautatavaran
tuossakin kasassa
mihinkähän menossa
istun ja katselen porukoita, tänään pääsin kaivamaan
hyvässä krapulassa, sieltä löytyi kuusi sellaista pehmeätä,
ruskeata pallukkaa mullasta (sieltä vanhalta alueelta)
tömähti ilkeästi lapioon, ja kun arastelin suntio kirosi että
anna nyt se perkele tänne
annoin minä, ota hyvä mies, ota
ne kaikki kasattiin siihen havujen alle komeaksi keoksi
ehdotin viedä yhden pöytään kahvitauelle
vanhaan tapaan mutta se ei huvittanut
vanhempaa rouvastoveriamme yhtään, oli hiljakseen
huonoa kahviseuraa
yhden nikaman näytin
päivän lopuksi pimulle kun se halusi, sitä alkoi yököttää
palautin hautalehtoon en aivan sijalleen
ja sitten alkoi hävettää hautarauhan rikkojaa
että tuleeko ne kummittelemaan uniin ja tekemään
harmaita hiuksia ja verenpurkauksia
(ne tuli)

no niin, joka tapauksessa istun tässä ja katselen
kun kone ei tule, odotan baarissa
korstot kertovat että tämä on pahamaineinen paikka
automaattipiano jymisee kun siihen laittaa vitosen,
minä laitan siihen viitosen ja istun
ja juon, en siksi että maistuisi, vaan vain etten jäisi jälkeen
yritän vetää tarpeeksi ennen kuin bussi lähtee
kaikki asennot ovat yhtä hyviä
vaihdan istuinta

Näsinneula ikkunan läpi, kadulla kaupunkilaiset askareissaan
nyt pidetään aurinkolinsejä, on nääs kesä
enää ei pidä kukaan nahkatakkia
niin kuin keväällä joka sorkka
anarkistit ja vihreät kokoontuvat tänään, toivotan onnea
varokaa kyttä

JA VAPAUTTAKAA KANAT

JA HEVOSET JA KAIKKI ELÄVÄT OLENNOT

bussiasemalla on aurinkoista ja kuulasta, kun on pouta
bussiovien luona seisoskelee miehiä mitään tekemättöminä

minäkin muistan miten minä kuljin silloin kerran
seitsemänsataa vuotta uudestaan käyttäneenä (ne pakenivat)
torilla kun kapakoista oksennetut vetivät huikkaa palatessaan
OMITUISIIN SÄIHKYVÄSILMÄISIIN ÖIHINSÄ
(JOTKA OLIVAT PÄIVIÄ, HARVINAISUUKSIEN
KERÄILIJÄN LAKASTUNUT TOTEAMUS)

tota nyt ei tajunnu kukaan
mut siis tiedätteks te ne Rimbaudia lukevat rentut
asemien takapihoilla
sädehtivät kummitukset jotka ovat kolonneet kaikki kekkerit
ja nuolleet kaikki pillut ja nuohonneet
joka ainoan katuojan pohjan ja nukkuneet putkassa ja
sanoneet että
ME ELÄMME

hitto
ne diakoninpirut tulee taas tuolta, ehdinkö piiloon, en
ne tahtoo auttaa kun ne kuuli että on rahat vähissä, niin
että tekisi mieli potkaista niitä polvilumpioon

voi, voi raukkaa, saaaammeko auttaa
miten ne riemastuisivat, kun saisivat lahjoittaa kassillisen
ranskanpullaa
tiedätkö, sä et ymmärrä
kun meillä kylällä on niin vähän teitä köyhiä raukkoja
mitkä VIBAT saa kun antaa
ja se apulaissuntio haluais auttaa minua myös
lekankäyttäjä ja ompelijatar
se halus viedä minut

KATSOMAAN SEN HUONEKALUJA

ajas edes auto ton suntion yli
hyvällä omallatunnolla toivon, sehän sanoi,
kerran kun Camarolla oli tärpätä
että olipa vähällä, ilosen vainajan olisitte saaneet
ja toi rouvanrutale, toi, toi ikäläimä
kuljeskelee laskutikku taskussa,
mittaa minuutteja kahvitaukoon
se hoitaa kukkapenkkejä, se lähti kerran
etsimään omaa rahaa, tuli tänne vuodeksi ja jäi kymmeneksi,
kurja parka

nykyään se repii peliverkkarinsa vähimmästäkin
tappelee suntion kanssa vallasta
eikä sillä sitä ole
mutta voihan se terrorisoida kielellään
se painaa sen korvillemme, manaa meidät, ottaa luulot pois

kun linnut ne laulelee ja mieli vaeltaa
niin kuin harava siinä punamullatun paisteisella seinustalla
niin jo se saastainen hilautuu perässä ja valuu niskaan
että Miten on kuuma miten Sulta into kyllä tosta laantuu
Kyllä se on niin ja se on näin

mä varaan nykyään vessapaprua taskuun
mä pyöräytän siitä tulpat

MINÄ ODOTAN UUTTA KEVÄTTÄ, SE TULEE
TAI MAAILMANLOPPUA, SE -

EHKÄ NÄMÄ KIVET

LÄHTEVÄT KÄVELEMÄÄN ENSI YÖNÄ,

EHKÄ TYRSKYÄÄ PIAN HULLAANTUNUT NURMI
ehkäpä sinä viet minulta mielen

kaikki liikaHDukset jouduttavat epäilyttävää lopputulosta
sora vierii rinteessä,
ääneni kantaa kauemmaksi yötä
ja tulevaisuutta on jäljellä
jokainen askel kuluttaa jalkapohjaa
kun tämä päivä on juossut kuiviin
minä katoan majaan metsikköön
älkää tulko

ja säpsähdän hereille kun aurinko iskee neulansa silmiini,
valaa tulella nämä lehvästöt
silmä revähtää auki
ja askel,
ja minä laskeudun laaksoon laskemaan kiviä ja kaivamaan